

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/28/2017
Identifikačné číslo spisu: 1110010741
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1110010741.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného E. C. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 25. mája 2017 v Bratislave dovolanie obvineného E. C. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Miroslava Bogdalika proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. marca 2016, sp. zn. 1To/14/2016 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. C. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 18. decembra 2015, sp. zn. 6Tk/1/2015 uznal obvineného E. C. v bode 1/ vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. a § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, ods. 6 Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia vecí - pištole zn. CZ 100 s tým, že jej vlastníkom sa stal štát. Podľa § 83 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. zák. súd uložil ochranné opatrenie zhabania vecí - nábojníc a noža s tým, že ich vlastníkom sa stal štát. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 15. marca 2010, sp. zn. 3T/32/2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 9. marca 2016, sp. zn. 1To/14/2016 tak, že napadnutý rozsudok podľa §

321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil vo výroku o súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj vo výroku o zrušení výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 15. marca 2010, sp. zn. 3T/32/2010, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného C. odsúdil podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 15 (pätnástich) rokov a 9 (deviatich) mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V ostatných častiach krajský súd ponechal napadnutý rozsudok nezmenený.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený 26. septembra 2016 dovolanie, v ktorom namietal porušenie zásady „reformatio in peius“. Uviedol, že v pôvodnom konaní vedenom na okresnom súde bola rozsudkom z 27. októbra 2010, sp. zn. 6T/76/2010 schválená dohoda o vine a treste, na podklade ktorej mu bol pri trestnej sadzbe 20 - 25 rokov uložený trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov. V obnovenom konaní však táto dohoda rešpektovaná nebola a pri trestnej sadzbe 15 - 20 rokov mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov a 9 mesiacov. Na základe tohto skonštatoval, že obnova konania v jeho prípade prebehla len formálne a vo svojich dôsledkoch sa rozhodlo v jeho neprospech, čím došlo k porušeniu § 405 písm. b/ Tr. por. v spojení s § 39 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Tdo 9/2015, ktorý v rovnakej veci právo na dovolanie uznal.

Na podklade týchto skutočností obvinený dovolací súd požiadal, aby vyslovil, že došlo k porušeniu zákona v jeho neprospech, napadnuté rozhodnutia zrušil, vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie a obvineného prepustil na slobodu.

Dňa 15. decembra 2016 okresný súd obvinenému ustanovil obhajcu JUDr. Miroslava Bogdalika, advokáta so sídlom Bajzova 8, 821 08 Bratislava. Dňa 24. apríla 2017 bolo okresnému súdu doručené dovolanie, v ktorom obvinený zastúpený JUDr. Miroslavom Bogdalikom na podklade identickej právnej argumentácie uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., t. j. bol mu uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Dňa 9. mája 2017 bolo dovolanie obvineného doručené Krajskej prokuratúre v Bratislave, ktorá sa k nemu v súdom ustanovenej lehote nevyjadрила.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním obvineného dňa 15. mája 2017 predložený na rozhodnutie najvyššiemu súdu.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného E. C. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Obvinený argumentoval, že ak konajúce sudy po povolení obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. neaplikovali § 39 Tr. zák. tak, ako to učinili v konaní pôvodnom, porušili zásadu zákazu reformatio in peius vyjadrenú v § 405 písm. b/ Tr. por., a teda naplnili dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

S uvedeným záverom sa najvyšší súd nestotožňuje a v tomto smere v prvom rade poukazuje na svoje stanovisko zo 14. júna 2010, Tpj 46/2010, v ktorom sa uvádza, že „Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák., v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa

uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod.“ Z uvedeného plynie, že námietka obvineného nie je spôsobilá privodiť odlišné rozhodnutie vo veci.

Nad rámec uvedeného najvyšší súd dopĺňa, že trestná vec, na ktorú obvinený vo svojom dovolaní poukazuje (pod sp. zn. 2 Tdo 9/2015), bola založená na odlišných skutkových okolnostiach. V tam prejednávanom prípade najvyšší súd vyslovil zásadné porušenie práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), keďže Okresný súd Ružomberok s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky 28. novembra 2012, sp. zn. PL ÚS 106/2011 povolil obnovu konania čo do výroku o treste, avšak už ďalej nepostupoval podľa § 255 ods. 3 Tr. por. a nezistil, či prokurátor a obvinený nechcú uzavrieť dohodu o vine a treste.

V tomto prípade však k takémuto pochybeniu nedošlo, keďže po tom, ako Okresný súd Bratislava I uznesením z 10. októbra 2014, sp. zn. 7 Nt 8/2013 podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania (pozn. súd postupoval nesprávne, keď povolil obnovu konania v celom rozsahu, hoci správne mala byť obnova povolená len v rozsahu výroku o treste), prokurátora a obvineného na hlavnom pojednávaní z 18. decembra 2015 vyzval, aby sa vyjadrili, či chcú / nechcú uzavrieť dohodu o vine a treste. Keďže prokurátor takúto dohodu uzavrieť nechcel (možno sa domnievať, že predtým uložený trest vo výmere 17 rokov vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu páchatel'a považoval za primeraný), nemohol byť splnený zákonný dôvod pre postup podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. V tejto súvislosti najvyšší súd dopĺňa, že je výhradne v kompetencii prokurátora a obžalovaného, či uzavrú alebo neuzavrú dohodu o vine a treste a súd nemá oprávnenie ich k takémuto postupu akokoľvek nútiť (v tomto smere vid' uznesenie najvyššieho súdu zo 6. decembra 2016 sp. zn. 2 Tdo 63/2016).

Na záver najvyšší súd dopĺňa, že k porušeniu zásady reformatio in peius dôjsť nemohlo, keďže v obnovenom konaní bol obvinenému vymieraný podstatne kratší trest, ako v konaní pôvodnom, keď sa rozhodovalo na podklade protiústavnej časti asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.).

Vychádzajúc z týchto skutočností dospel najvyšší súd k záveru, že v posudzovanom prípade prednesená námietka uplatnený (ale ani žiaden iný) dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nenapĺňa, a preto dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.